

Fäder och söner trivdes tillsammans

Fathers and Sons, d v s Ulf Johansson Werre med sonen Oscar, John Högman med sonen Hampus Adami samt Magnus Marcks (inte släkt med övriga), genomförde i söndags en lyckad konsert i Enköpings Musikklubbs regi. Arrangemanget hade i stort sett lockat fullt hus. Alla var hör- och synbarligen belåtna med musiken, som var både lättsam och lättlyssnad.

Repertoaren bestod till stor del av melodier skrivna av fäderna. Inledningen med "Young blood", upphovsman Ulf Johansson, satte genast den rätta stämningen i gungigt mediumtempo. Fortsättningen med "In Pålsjö skog" var också en trallvänlig melodi, skriven av John Högman.

Publiken fick inte lyssna till den amerikanska sångboken särskilt mycket men det gjorde inget. Ett undantag var "Lady be good", där Ulf Johansson briljerade med ordlös scatsång.

Denne Johansson har för övrigt få övermän i landet på sitt instrument, som är piano. Han är dessutom minst lika bra som trombonist, vilket han visade i några nummer. Unge Hampus Adami på samma instrument matchade honom på bästa sätt. Ett duonummer som "Persson alley" blev en av konsertens många höjdpunkter.

John Högmans tenorsax är också en njutning att få lyssna till. Hans något torra ton och fantasifulla improvisationer gör att mina tankar går till en tenorgigant som Al Cohn, och det är ett bra betyg!

Oscar Johanssons trumspel var diskret och drivande. Till detta ska läggas några fina solon. Kvintetten fullbordades av basisten Magnus Marcks, som gjorde det som en bra basist ska göra. Det vill säga – ge övriga musiker en stadig rytmisk grund för improvisationerna.

Musikformen jazz visade än en gång att några ålderskillnader inte existerar. Fäderna måste av goda skäl vara mycket stolta över sina söner. Men någon nepotism är det inte fråga om. Sönerna står utan problem på egna musikaliska ben.

Göran Sjögren